

**Освета Анђелије Војводић – Жарко Шобић
(Одлокам)**

Капетане од града Никшића,
Ја сам мајка Станка Војводића,
Харамбаше од Кршне голије,
Па сам дошла за невољу ми је,
Ја сам седам изгубила сина
У крвавом боју са турцима
Отац им је изгубио главу,
Под барјаком у дугу кржаву,
Осмога ми заробише сина,
Мога Станка од двадесет година
Кад је тешко допануо рана,
Ево има три године дана
На кржаву воду Моштаницу,
Ти баци у ледену тамницу
Ђе су многе кости од јунака,
Па се сина ужељела мајка.
И не могу од жење живјети
Но ћу стара за њим умријети,
Па те Богом кумим великијем
И твојијем царем честитијем
И тако ти очеве гробнице
Пушти мени сина из тамнице.